

Grüner Vogelius Projekt beskrivelse

Vi søger støtte til at realisere en stedsspecifik totalinstallation med lyd, lys, skulptur og en publikation til vores soloudstilling hos PLATFORM, på Nikolaj Kunsthall. Formålet med udstillingen er gennem et kollaps af et af rummets hvide gipsvægge at re-appropriere det kirkelige rum og dets magtstrukturer. I støvet fra kollapset rejser vi en abstraktion af et rejsegilde og peger på behovet for at genforhandle de nuværende magtstrukturer og nødvendighed af en mere kollektiv fremtid.

I februar 2024 åbner vi Nikolaj Kunsthalls program PLATFORM 2024-2025 som den første kunstnerduo i programmet. Hver kunstner parres med en kurator. Vi er blevet parret med kuratoren Emil Busch Madsen.

Vores praksis er kendetegnet ved at arbejde skulpturelt med totalinstallationer, der inkorporerer queer og identitetspolitiske temaer som traumer, fællesskab og usynlige magtstrukturer.

Til denne udstilling skaber vi en stedsspecifik totalinstallation i Nikolaj kirkes gamle læsesal. Med udstillingen ønsker vi at gentænke og genforhandle kirkens hellige rum gennem et kollaps af dets fundament. Vi ønsker at konstruere nye strukturer, som står på skuldrene af Sankt Nikolajs kirkes særprægede historie og peger mod en mere kollektiv og ikke-patriarkalsk fremtid.

Udstillingen materialiseres ved, at vi river en af de hvide gipsvægge ned i udstillingsrummet, hvortil den tidligere kirkemur i munkesten kommer til syne gennem et stort hul. Med dette greb ønsker vi at frembringe en effekt af et kollaps af kirkens magtstrukturer. Fra hullet vil mursten, som er identiske med kirkens munkesten, der stammer fra middelalderen, flyde ud og skabe et visuelt kollaps. På de munkesten der vælter ud af hullet, vil der være ridset og engraveret små fantasi - og håbefulde ord og tekster. Dette visuelle kollaps skal være med til at symbolisere kollapset af de patriarkalske og kirkelige magtstrukturer.

Vi arbejder derefter med støv som et ledemotiv. Støv der tegner fremtiden, støv fra fortiden som aldrig forsvinder, og det støv der er ved at lægge sig i nutiden. Som Michael Marder skriver i *DUST Object lessons*, Bloomsbury, 2016. 'Besides serving as a sign for the destruction of the past and for the surviving remnants in the present, dust betokens the future.' Med andre ord arbejder vi ekstemporært. Begrebet er lånt fra kuratoren Toke Lykkeberg og betyder kort fortalt, at samtidskunst ikke længere er kontemporær ikke, med tiden, men er ekstemporært og ude af tiden.

Her vil et nyt scenarie opstå konstrueret af trælægter, sat op omkring det store hul i væggen, iscenesat gennem lys og lyd, der skal mime en abstraktion af et rejsegilde. Et arrangement bygherrer holder for arkitekt, håndværkere og teknikere, når murerne står, bjælkelaget er lagt og tagkonstruktionen er rejst. Vores totalinstallation og konstruktion finder sted som en konsekvens af et efterskælv, hvor bjælkerne i det færdige fundament stadig prøver at finde sin plads i en ny struktur. Igennem fragmenter fra kollapset vil installationen søge mod en mere kollektiv fremtid med en opmærksomhed på nye gennemsigtige narrativer.

Lyd, lys og tekst som effekt:

Det kommende lydværk indeholder klokkespil fra kirkeklokker som derefter bliver forvrænget. Dette skaber en disharmoni, men også et andet kirkerum, som rummer en anden helligdom, hvor kollektivet og det enkelte individs eget udfoldelse er i fokus.

Vi arbejder med det naturlige lysindfald fra kirkevinduet, for at støvet fra den kollapsede væg kommer til syne. Derudover vil vi arbejde med det kunstige lys i rummet, for at skabe en push-pull effekt, der drager beskueren ind i rummet og giver plads til refleksion og eftertanke.

I et planlagt samarbejde med grafikerens Sam Lubicz, vil vi skabe et tekst værk i form af en publikation, der skal referere til de ord og sætninger, der står engraveret i munkestenene. Her vil vi arbejde med poetiske fortællinger og referencer, der skal åbne værket mere op for beskueren.